

stærk, at den fylder Masserne op i Slynder-
snorvaadene, saaledes som den gjør i den øv-
rige Del af Fjorden. Hvor der er stærk
Bundgrøde, der rive Slynderenorvaadene denne
af, og, kommer Grøden først ind i Garnene,
saa nytter det ikke, at Masserne ere store, thi
de fyldes da helt af den, og man kan saa
tage saa mange og saa smaa Fisk, som man
vil. — I det Hele kan jeg ikke forstaa det
ærede Mindretals Opfattelse af den fore-
liggende Sag. Noget hjælper det mig
dog, naar jeg læser hans Bemærkninger
i Betænkningen; saa kan jeg bedre be-
græbe, hvorledes han kommer til denne
sin Opfattelse. Men ogsaa i disse Bemærk-
ninger finder jeg dog meget Urigtigt. Han
figer saaledes i dem, at den foreslaaede Ind-
skrænkning af Slynderfiskeriet med Snorvaad
ikke er begrundet i Hensynet til Inglenes
Fredning; men i det samme Stykke figer han
senere, at „derimod er den særlig begrundet
dels i Hensyn til Malefiskeriets og Slynderne-
garnsfiskeriets Begunstigelse og dels i Ansigtet
om at give Slynderbestanden den fornødne Ro
til at udvikle sig“. Jeg kan nu imidlertid
ikke forstaa, hvorledes Slynderbestanden skal
kunne faae Ro til at udvikle sig, naar ikke
Inglen bliver fredet. Det ærede Medlem figer
endvidere i disse Bemærkninger, at de aabne
Masser i Slynderenorvaadet overhovedet gjøre
det umuligt, at der med samme kan opfiskes
Ingel af Slynder, end fige af anden Fisk.
Det Urigtige heri har jeg dog allerede oplyst.
Masserne kunne være store nok, naar de ere
helt udspilede; men, naar der trækkes, saa er
det en anden Sag; da rækkes de og knibes
sammen og blive ganske smaa, og, naar der
saa derhos kommer megen Grøde i Garnet,
saa er det næsten ligegyldigt, om det oprinde-
lig er store eller smaa Masser. Ulykken er
netop, at man med Slynderenorvaad kan tage
Fisken, om de ere aldrig saa smaa. Det
ærede Mindretal figer fremdeles, at en Begun-
stigelse af det ene Fiskeri paa det andets Be-
kostning er i Strid med Fiskerilovgivningens
Princip. Om en saadan Begunstigelse er der
jo imidlertid slet ikke Tale, men kun om en
Indskrænkning i Brugen af visse Garn til
visse Tider og paa visse Steder, og det har

netop altid været Fiskerilovgivningens Princip.
Det har navnlig hele Tiden været Principet,
indtil man gav fuld Frihed med Hensyn til
Slynderenorvaad ved Loven af 1867. Naar
man nu vil vende tilbage og igjen noget ind-
skrænke Brugen deraf, saa kan det derfor netop
ikke siges, at man derved kommer i Strid med
Fiskerilovgivningens Princip. Man kan ogsaa
være sikker paa, at, naar Fiskerne, efter at
have nydt fuld Frihed, selv anbefale en Ind-
skrænkning, saa er der rigtig god Grund til
denne Indskrænkning. Jeg tror rigtignok, at
man vil gjøre saare vel i at følge Fiskernes
saavel som andre sagkyndige Folks Anmodning,
naar de anbefale de foreslaaede Indskrænknin-
ger. Jeg har selv samtalt med mange Fiskere
derom, og jeg har tillige havt mere Leilighed
end de fleste ærede Medlemmer til at følge
med Fiskeriets Udvikling paa Grund af mine
hyppige Sammenkomster med Fiskerikontroløren.
Jeg har skaffet mig al den Underretning, som
jeg har kunnet, og nydt godt af al den Er-
faring, som han har samlet, og jeg veed, at
han er af den bestemte Formening, at, naar
en Lov vedtages som den, der vil komme frem,
hvis Flertallet følges, da vil der ikke være no-
get væsentligt Duffe tilbage hos Fiskerne, og
da vil der heller ikke være noget Væsentligt
at forandre ved Fiskerilovgivningen. Jeg maa
derfor paa det Bedste anbefale, at man for-
kaster den foreslaaede Dagsorden, for at man
kan komme over til selve Lovforslagets Be-
handling.

N. P. Hansen: Efter denne Sags
første Behandling faldt det i min Lod i For-
ening med det ærede Medlem for Færverne
(Müller), at vi saa at sige som to neutrale
Medlemmer fik Sæde i dette Udvalg, og som
saadanne have vi paa bedste Maade søgt at
indhente alle Oplysninger i denne Sag, som
det har været os muligt at faae, for derved
at faae klaret saa godt som muligt, til hvil-
ken Side vi skulde slutte os, enten til Min-
dretallet eller til de to andre Medlemmer af
Flertallet. Efter alle de Oplysninger, vi have
set os i Stand til at tilveiebringe, og i Sær-
deleshed med Hensyn til Fiskeriets nuværende
Tilstand, have vi fundet det rettest, at slutte